

For så vidt angår amtskommuner og kommuner bemærkes, at disse hidtil efter de såkaldte kommunalfuldmagtsregler under visse forudsætninger har kunnet varetage færgedrift. Amtskommuner og kommuner kan således efter de nævnte regler etablere og drive kollektive færgetrafikforbindelser, når kommunen eller amtskommunen har en særlig interesse i at opretholde en sådan forbindelse for derved at sikre de kollektive trafikforbindelser i eller til og fra kommunen eller amtskommunen. Det er dog en betingelse, at den pågældende trafikforbindelse ikke er i strid med den overordnede landsplanlægning på området, samt at der for den eller de pågældende amtskommuner eller kommuner foreligger en særlig (amts)kommunal interesse i det omhandlede projekt. Det er endvidere en betingelse, at der består et rimeligt forhold mellem den (amts)kommunale interesse og størrelsen af det (amts)kommunale engagement. Der tilsigtes ikke med bestemmelsen nogen ændring i disse betingelser for (amts)kommunal færgedrift.

Med bestemmelsen i stk. 2 gives mulighed for, at staten som hidtil, jf. § 2 a i lov om Banestyrelsen, kan yde andre betaling for færgeruters drift. Endvidere lovfæstes den mulighed, som amtskommunerne og kommunerne hidtil har haft for efter de såkaldte kommunalfuldmagtsregler at yde andre betaling for færgedrift. Der er ikke i øvrigt tilsigtet nogen ændring af retstilstanden. Som omtalt ovenfor i afsnit 2 i de almindelige bemærkninger yder vedkommende amtskommuner og kommuner betaling for færgedrift til og fra øerne Læsø, Samsø og Ærø. Amtskommuner og kommuner yder desuden betaling for færgedrift til en række meget små øer.

Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med de tilskud til færgedrift og investeringer i færger og færgelejer, som ydes af indenrigsministeren, amtskommuner og kommuner efter lov om trafikstøtte til de mindre øer. Indenrigsministeren har samtidig hermed fremsat forslag til lov om ændring af bl.a. lov om trafikstøtte til de mindre øer med henblik på at sikre, at betaling for færgedrift efter loven sker i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende lovfor-slag.

Trafikministeren fremsætter samtidig med nærværende forslag et forslag til ændring af bl.a. lov om hovedstadsrådets kollektive persontrafik, hvorefter HT efter regler svarende til de regler, som efter nærværende lovfor-slag foreslås indført for staten, amtskommuner og kommuner, udbyder driften af vandbusser i Københavns Havn.

Aftalen om drift af en færgerute kan indeholde bestemmelser om, hvilke havne der skal anløbes, regel-

mæssighed, kontinuitet, hyppighed, kapacitet, tariffer og bemanding, jf. cabotagesejladsforordningens artikel 4.

Bestemmelsen giver mulighed for, at vedkommende myndighed - i stedet for at drive færgeruten i eget regi - kan yde betaling for, at en operatør som modydelse påtager sig forpligtelser om de ovennævnte forhold. Bestemmelsen bygger på en sondring mellem en myndigheds indgåelse af en aftale om betaling for en operatørs levering af en modydelse og en myndigheds ensidige drifts- eller anlægsstøtte.

Det er derfor med lovforslaget tilsigtet at udelukke, at en myndigheds økonomiske engagement i forhold til en færgeoperatør består i andet end betaling af markedsprisen til operatøren for operatørens varetagelse af de nævnte hensyn på vegne af vedkommende myndighed, jf. dog nedenfor om kommunale fællesskaber i henhold til § 60 i den kommunale styrelseslov. En myndighed kan derfor ikke yde drifts- eller anlægsstøtte - hverken i form af tilskud, garantistillelse, el. lign. - til en operatør, som forestår færgedrift, idet sådan ensidig offentlig støtte ikke kan anses for betaling i henhold til lovforslagets § 2, stk. 2, for varetagelse af den offentlige interesse i drift af en færgerute.

Det vil således ikke være muligt, f.eks. for en kommune at yde støtte til dækning af et færgeselskabs driftsunderskud. Det gælder, uanset om det i færgeselskabets vedtægter er angivet, eller det på anden måde er forudsat, at færgeselskabet har til formål at drive færgefart på en rute, som kommunen har en interesse i bliver betjent. Tilsvarende vil en offentlig myndighed f.eks. ikke kunne påtage sig garantiforpligtelser for et sådant færgeselskabs anskaffelse eller ombygning af en færge.

Såfremt den offentlige myndighed ønsker, at der ved drift af en færgerute skal anvendes et bestemt fartøj eller en bestemt type fartøj, herunder et fartøj der opfylder nærmere angivne standarder, har myndigheden flere muligheder. Myndigheden kan selv tilvejebringe (dvs. købe, leje el. lign.) fartøjet og stille dette til rådighed for operatøren i medfør af en aftale efter § 2, stk. 2, jf. nærmere herom i bemærkningerne nedenfor til § 4. Myndigheden kan i stedet i forbindelse med aftaleindgåelsen eller udbudet, hvis et sådant skal finde sted efter § 4, stille krav til operatøren/tilbudsgiveren om, at denne skal forestå driften med et fartøj, der opfylder de omhandlede standarder. I sådanne tilfælde vil det således påhvile operatøren selv - og altså uden nogen form for offentlig støtte fra vedkommende myndighed - at tilvejebringe samt vedligeholde det af myndigheden påkrævede fartøj. Omkostningerne herved vil operatøren kunne søge inddækket i myn-